

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2022/922 AL CONSILIULUI

din 9 iunie 2022

privind instituirea și funcționarea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1053/2013

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 70,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Spațiul Schengen fără controale la frontierele interne se bazează pe aplicarea eficace și eficientă de către statele membre a acquis-ului Schengen. Acquis-ul respectiv cuprinde măsuri în domeniul frontierelor externe, măsuri care să compenseze absența controalelor la frontierele interne și un cadru solid de monitorizare care, împreună, consolidează libera circulație și asigură un nivel ridicat de securitate, justiție și protecție a drepturilor fundamentale, inclusiv protecția datelor cu caracter personal.
- (2) Evaluarea și monitorizarea *inter pares* a aplicării acquis-ului Schengen reprezintă elemente centrale ale spațiului Schengen încă din 1998 și contribuie la menținerea unui nivel ridicat de responsabilitate și de asumare a rezultatelor și la consolidarea încrederii reciproce între statele membre.
- (3) Un mecanism specific de evaluare și monitorizare Schengen a fost instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului ⁽²⁾ și a devenit operațional în 2015.
- (4) Pentru a-i spori eficacitatea și eficiența, mecanismul de evaluare și monitorizare Schengen ar trebui consolidat. Mecanismul de evaluare și monitorizare revizuit ar trebui să urmărească menținerea unui nivel ridicat de încredere reciprocă între statele membre prin asigurarea faptului că statele membre aplică efectiv acquis-ul Schengen în conformitate cu standardele, principiile fundamentale și normele comune convenite, contribuind astfel la buna funcționare a spațiului Schengen.

⁽¹⁾ Avizul din 7 aprilie 2022 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de instituire a unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Deciziei Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen (JO L 295, 6.11.2013, p. 27).

- (5) Mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să-și atingă obiectivele prin evaluări obiective și imparțiale care pot să identifice rapid deficiențele în aplicarea acquis-ului Schengen care ar putea perturba funcționarea corectă a spațiului Schengen, să asigure remedierea rapidă a deficiențelor respective și să constituie baza pentru un dialog privind funcționarea spațiului Schengen în ansamblul său. În conformitate cu articolul 70 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), statele membre, în colaborare cu Comisia, realizează o evaluare obiectivă și imparțială a punerii în aplicare a politicilor Uniunii în cadrul spațiului de libertate, securitate și justiție. Acest lucru necesită o cooperare strânsă între statele membre și Comisie, o repartizare echilibrată a responsabilităților comune și menținerea caracterului de evaluare *inter pares* al sistemului. De asemenea, necesită un rol consolidat al Consiliului și o implicare strânsă a Parlamentului European. Având în vedere amploarea modificărilor aduse mecanismului de evaluare și monitorizare instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1053/2013, regulamentul respectiv ar trebui să fie abrogat și înlocuit cu un nou regulament.
- (6) Mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să poată acoperi toate domeniile acquis-ului Schengen prezente și viitoare, în special gestionarea frontierelor externe, absența controalelor la frontierele interne, politica în domeniul vizelor, returnarea, sistemele informatice la scară largă care sprijină aplicarea acquis-ului Schengen, cooperarea polițienească, cooperarea judiciară în materie penală și protecția datelor, cu excepția celor în care există deja un mecanism de evaluare specific în temeiul dreptului Uniunii. Mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să cuprindă întreaga legislație relevantă și toate activitățile operaționale care se încadrează în acquis-ul Schengen și care contribuie la funcționarea spațiului Schengen.
- (7) Funcționarea corectă a autorităților care aplică acquis-ul Schengen ar trebui luată în considerare în toate evaluările în conformitate cu concluziile Consiliului European din 1 și 2 martie 2012. Evaluarea ar trebui să vizeze, de asemenea, practicile entităților private, cum ar fi companiile aeriene sau prestatorii externi de servicii, în măsura în care acestea sunt implicate în punerea în aplicare a acquis-ului Schengen sau sunt afectate de aceasta în timp ce cooperează cu statele membre.
- (8) Având în vedere rolul tot mai important al organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii în punerea în aplicare a acquis-ului Schengen, mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să sprijine verificarea activităților organelor, oficiilor și agențiilor respective ale Uniunii în măsura în care acestea îndeplinesc în numele statelor membre funcții prin care contribuie la aplicarea operațională a dispozițiilor acquis-ului Schengen. Verificarea activităților respective în acest sens ar trebui să fie integrată în evaluarea statelor membre, să fie reflectată în raport și să fie efectuată fără a aduce atingere și cu respectarea deplină a responsabilităților atribuite Comisiei și organelor de conducere competente ale agențiilor, oficiilor și organelor în cauză prin regulamentele lor de instituire și prin procedurile de evaluare și monitorizare proprii prevăzute în regulamentele respective. În cazul în care evaluările identifică deficiențe în ceea ce privește funcțiile îndeplinite sau sprijinite de organe, oficii și agenții ale Uniunii, Comisia ar trebui să informeze organele de conducere competente ale acestora, precum și Consiliul și Parlamentul European.
- (9) Evaluările și activitățile de monitorizare ar trebui să fie orientate, ținând seama de rezultatele evaluărilor anterioare, de analizele de risc, de noile acte legislative, de informațiile obținute de Comisie în conformitate cu prezentul regulament și, dacă este cazul, de rezultatele mecanismelor naționale de control al calității. Acestea ar trebui să fie sprijinite printr-o cooperare consolidată cu organele, oficiile și agențiile Uniunii care participă la punerea în aplicare a acquis-ului Schengen pentru a furniza informații și cunoștințe de specialitate relevante pentru planificarea sau desfășurarea activităților de evaluare sau monitorizare, prin implicarea sistematică a unor astfel de organe, oficii și agenții în evaluările Schengen, inclusiv prin desemnarea de observatori care să participe la evaluări, și prin îmbunătățirea analizelor de risc și a schimbului de informații, inclusiv în ceea ce privește corupția și criminalitatea organizată în măsura în care acestea din urmă pot submina aplicarea acquis-ului Schengen de către statele membre.

O astfel de cooperare și implicare vizează în special Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), reglementată prin Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA), înființată prin Regulamentul (UE) 2018/1726 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol), înființată prin

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2018/1726 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA) și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1987/2006 și a Deciziei 2007/533/JAI a Consiliului, precum și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 (JO L 295, 21.11.2018, p. 99).

Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA), înființată prin Regulamentul (CE) nr. 168/2007 al Consiliului ⁽⁶⁾, și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, instituită prin Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾.

De asemenea, gradul de reciprocitate a cooperării ar trebui sporit, iar agențiile ar trebui nu numai să contribuie, ci și să beneficieze ca urmare a implicării în mecanismul de evaluare și monitorizare, asigurându-se astfel răspunsul lor operațional consolidat. Pentru a se evita orice conflict de interese, în cazul în care activitățile unui organ, ale unui oficiu sau ale unei agenții a Uniunii implicate în punerea în aplicare a acquis-ului Schengen, în măsura în care îndeplinesc funcții în numele statelor membre pentru a ajuta la aplicarea operațională a dispozițiilor acquis-ului Schengen, sunt verificate ca parte a evaluării unui stat membru, observatorii din partea unui organ, a unui oficiu sau a unei agenții a Uniunii nu ar trebui să participe la discuțiile privind constatările legate de activitatea organului, a oficiului sau a agenției respective a Uniunii.

- (10) Evaluarea vulnerabilității efectuată de Frontex este un mecanism complementar mecanismului de evaluare și monitorizare instituit prin prezentul regulament pentru garantarea controlului calității la nivelul Uniunii și asigurarea unei pregătiri constante atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național pentru a răspunde oricăror provocări la frontierele externe. Respectiva evaluare a vulnerabilității ar trebui să fie luată în considerare la pregătirea evaluărilor și a activităților de monitorizare, asigurând astfel conștientizarea actualizată a situației. Ambele mecanisme constituie o componentă a gestionării europene integrate a frontierelor. Sinergiile dintre evaluarea vulnerabilității și mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să fie maximizate pentru a crea un tablou situațional îmbunătățit privind funcționarea spațiului Schengen, evitând, în măsura posibilului, suprapunerea eforturilor și recomandările contradictorii. În acest scop, ar trebui să aibă loc un schimb periodic de informații între Frontex și Comisie cu privire la rezultatele ambelor mecanisme. În scopul îmbunătățirii orientării strategice și proiectării unei evaluări mai bine orientate este necesară, de asemenea, creșterea în continuare a sinergiilor cu mecanismele și platformele relevante gestionate de agențiile Uniunii și de administrațiile naționale, cum ar fi Platforma multidisciplinară europeană împotriva amenințărilor infracționale (EMPACT), și cu supravegherea efectuată de Comisie cu sprijinul eu-LISA în ceea ce privește pregătirea statelor membre pentru punerea în aplicare a sistemelor informatice relevante, precum și cu constatările mecanismelor naționale de control al calității, dacă este cazul.
- (11) În cursul evaluării, ar trebui să se acorde o atenție deosebită verificării respectării drepturilor fundamentale în aplicarea acquis-ului Schengen, pe lângă evaluarea punerii în aplicare și a aplicării corecte a cerințelor în materie de protecție a datelor prevăzute în acquis-ul Schengen efectuată prin evaluări separate. Pentru a spori capacitatea mecanismului de evaluare și monitorizare de a identifica încălcările drepturilor fundamentale în domeniile de politică relevante, ar trebui puse în aplicare măsuri suplimentare. Evaluatorii Schengen ar trebui să fie instruiți corespunzător în acest sens, informațiile relevante primite din partea FRA ar trebui să fie mai bine utilizate, iar experții săi ar trebui să fie implicați în mai mare măsură în proiectarea și punerea în aplicare a evaluărilor. În plus, ar trebui să fie posibil ca, la programarea și proiectarea evaluărilor, să fie luate în considerare elementele de probă care sunt publicate sau furnizate prin intermediul unor mecanisme de monitorizare independente sau de către părți terțe relevante din proprie inițiativă, cum ar fi ombudsmanii, autoritățile care monitorizează respectarea drepturilor fundamentale și organizațiile neguvernamentale și internaționale. În punerea în aplicare a evaluărilor, cum ar fi efectuarea de vizite, entitățile și părțile terțe care sprijină statele membre ar trebui să fie recunoscute drept acelea care au o legătură juridică sau contractuală cu acestea din urmă și cărora li se permite să îndeplinească anumite sarcini în numele lor în aplicarea acquis-ului Schengen. La elaborarea rapoartelor de evaluare, ar trebui să fie luate în considerare numai informațiile verificate în timpul activității de evaluare.
- (12) Mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să stabilească norme transparente, eficiente și clare privind formele și metodele care se aplică pentru evaluări și activitățile de monitorizare, pentru utilizarea unor experți cu înaltă calificare și pentru acțiunile ulterioare constatărilor evaluărilor.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 168/2007 al Consiliului din 15 februarie 2007 privind înființarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (JO L 53, 22.2.2007, p. 1).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

- (13) Formele evaluărilor și metodele ar trebui să devină mai flexibile pentru a spori eficiența mecanismului de evaluare și monitorizare și capacitatea acestuia de a se adapta la noile circumstanțe și evoluții legislative și pentru a eficientiza utilizarea resurselor statelor membre, ale Comisiei și ale organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii. Evaluările periodice realizate prin intermediul vizitelor ar trebui să fie principalul mijloc de evaluare. Evaluările neanunțate și evaluările tematice ar trebui să fie utilizate în mod echilibrat, pe baza analizelor de risc, în urma adoptării unor noi acte legislative sau pe baza informațiilor obținute de Comisie în conformitate cu prezentul regulament. Formele de evaluare ar trebui să fie definite în mod clar. În funcție de domeniul de politică și de natura evaluării și a activității de monitorizare, mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să permită evaluarea mai multor state membre în același timp și, în cazuri excepționale, ar trebui să fie posibilă efectuarea de evaluări total sau parțial la distanță și combinarea evaluării domeniilor de politică. În cadrul mecanismului de evaluare și monitorizare, ar trebui să fie posibilă elaborarea unor rapoarte cuprinzătoare de evaluare a statului membru, care să analizeze performanța generală a statului membru în ceea ce privește aplicarea acquis-ului Schengen.
- (14) Evaluările tematice ar trebui să fie utilizate pentru a oferi o analiză a practicilor statului membru în ceea ce privește punerea în aplicare a acquis-ului Schengen. Acestea ar trebui să aibă loc pentru a evalua punerea în aplicare a modificărilor legislative majore pe măsură ce acestea încep să se aplice și a noilor inițiative, precum și pentru a analiza problemele din toate domeniile de politică sau practicile statelor membre care se confruntă cu provocări similare.
- (15) Vizitele neanunțate ar trebui, în funcție de scopul lor, să aibă loc doar cu o notificare prealabilă cu termen scurt sau fără notificarea prealabilă a statului membru în cauză și să fie bazate pe analize de risc sau pe alte motive relevante, după caz. Ar trebui să fie posibil să se organizeze vizite neanunțate pentru a evalua aplicarea acquis-ului Schengen la frontierele interne, problemele emergente sau sistemice care ar putea avea un impact semnificativ asupra funcționării spațiului Schengen sau în cazul în care există motive să se considere că un stat membru își neglijează în mod grav obligațiile care îi revin în temeiul acquis-ului Schengen. În mod normal, vizitele neanunțate ar trebui să aibă loc cu o notificare prealabilă de cel puțin 24 de ore. Ar trebui să fie posibil ca vizite neanunțate fără notificare prealabilă să aibă loc pentru a verifica respectarea obligațiilor prevăzute în acquis-ul Schengen, în special la frontierele interne și ca răspuns la existența unor indicii temeinice referitoare la încălcări grave ale drepturilor fundamentale în cadrul aplicării acquis-ului Schengen. În astfel de cazuri, o notificare prealabilă ar anula scopul vizitei. Ar trebui să fie posibil ca vizitele neanunțate privind evaluarea aplicării acquis-ului Schengen aplicabil la frontierele interne să aibă loc pentru a verifica în special absența controalelor la frontierele interne, inclusiv faptul că exercitarea competențelor polițienești sau a oricăror alte competențe publice exercitate în zona frontierelor interne nu are un efect echivalent cu cel al controalelor la frontiere.
- (16) Programarea activităților desfășurate în temeiul prezentului regulament prin intermediul programelor de evaluare multianuale și anuale și-a dovedit deja valoarea adăugată pentru asigurarea previzibilității și a certitudinii. Prin urmare, Comisia, în cooperare cu statele membre, ar trebui să adopte programe de evaluare multianuale și anuale. Programele respective ar trebui, de asemenea, să ofere flexibilitatea necesară pentru a se putea adapta în timp la dinamismul acquis-ului Schengen. În caz de forță majoră, adaptările programelor ar trebui să fie efectuate de comun acord cu statele membre în cauză, fără a fi necesară o modificare formală a programelor. Programul multianual de evaluare, adoptat pentru o perioadă de șapte ani, ar trebui să poată identifica, dacă este cazul, domeniile prioritare specifice, din cadrul domeniilor de politică, care urmează să fie vizate de evaluările periodice. Această abordare ar trebui să asigure o mai mare flexibilitate, o mai bună prioritarizare și o utilizare mai echilibrată și strategică a tuturor instrumentelor disponibile. Prelungirea programului multianual de evaluare de la cinci la șapte ani ar trebui să conducă și la o monitorizare sporită, mai atentă și mai bine direcționată a statelor membre, fără a reduce nivelul de control.
- (17) Evaluările și activitățile de monitorizare ar trebui să fie efectuate de echipe alcătuite din reprezentanți ai Comisiei și experți desemnați de statele membre. Reprezentanții și experții respectivi ar trebui să aibă calificările corespunzătoare, inclusiv cunoștințe teoretice solide și experiență, și ar trebui să fi efectuat cursul existent relevant. Comisia ar trebui să asigure cursuri de formare pentru evaluatorii Schengen în toate domeniile de politică relevante, cursuri care să includă componente privind drepturile fundamentale și funcționarea corectă a autorităților. Formarea primită de un expert pentru a deveni evaluator Schengen ar trebui să poată permite recunoașterea la nivel național a competențelor, cunoștințelor și abilităților sale dobândite în cursul unei astfel de formări. În cazul în care nu sunt disponibile cursuri de formare pentru un domeniu de politică, ceea ce duce la o lipsă de experți calificați, un expert care dorește să devină evaluator Schengen ar trebui să poată să însoțească o misiune de evaluare în calitate de expert stagiar.

- (18) Pentru a asigura participarea unui număr suficient de experți cu experiență într-un mod mai rapid și mai puțin împovăraător, Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre, ar trebui să instituie și să mențină un grup de rezervă de experți. Grupul de rezervă ar trebui să constituie principala sursă de experți pentru evaluări și activitățile de monitorizare. Fiecare stat membru ar trebui să desemneze cel puțin un expert pentru fiecare domeniu de politică în care este evaluat, cu excepția cazului în care desemnarea ar afecta în mod substanțial îndeplinirea sarcinilor naționale.
- (19) Ar trebui să se ofere mai multă flexibilitate în ceea ce privește dimensiunea echipelor de evaluare și monitorizare, pentru a spori eficiența și a reduce sarcina administrativă. Prin urmare, Comisia ar trebui să definească și să adapteze dimensiunea echipelor în funcție de nevoile și provocările fiecărei evaluări și activități de monitorizare, menținând, în același timp, echilibrul numeric între reprezentanții Comisiei și experții din statele membre, pentru a reflecta principiul evaluării și monitorizării *inter pares* și principiul responsabilității comune. Ar trebui găsit un echilibru între principiul responsabilității comune, cel al previzibilității și nevoia de flexibilitate în procesul de selecție a experților. Prin urmare, la constituirea echipelor, Comisia ar trebui să asigure, în măsura posibilului, echilibrul geografic, diversitatea profilurilor și rotația. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită capacității administrațiilor naționale în scopul de a asigura faptul că desemnarea experților în cadrul evaluărilor și activităților de monitorizare nu creează o sarcină excesivă pentru statele membre sau pentru situația individuală a experților. Experții invitați la evaluări specifice și autoritățile lor naționale ar trebui să răspundă pozitiv invitațiilor; refuzul invitației ar trebui să fie posibil numai pe baza unor motive profesionale sau personale întemeiate justificate în mod corespunzător.
- (20) Costurile operaționale legate de evaluări și activitățile de monitorizare, cum ar fi deplasări, cazare și masă, ar trebui să fie suportate din bugetul Uniunii. Eventualele diurne suplimentare ale experților naționali care participă la misiunile de evaluare și monitorizare, precum și costurile cu personalul aferente înlocuirii experților respectivi în timpul absenței lor ar trebui să poată fi acoperite de programele naționale ale statelor membre din cadrul fondurilor relevante ale Uniunii, în conformitate cu obiectivele și normele aplicabile ale fondurilor respective.
- (21) Rapoartele de evaluare ar trebui să fie concise și succinte. Ele ar trebui să se concentreze asupra deficiențelor cu impact semnificativ și să evidențieze domeniile în care ar putea fi aduse îmbunătățiri importante. Constatările minore nu ar trebui să facă parte din rapoarte. Echipa ar trebui să comunice, însă, constatările respective statului membru evaluat la sfârșitul activității de evaluare, inclusiv autorităților responsabile de mecanismul național relevant de control al calității. Echipa ar trebui să încerce în mod activ să identifice bune practici, care ar trebui să fie adăugate la rapoarte. În special, măsurile noi și inovatoare care îmbunătățesc semnificativ punerea în aplicare a normelor comune și care ar putea fi puse în practică de către alte state membre ar trebui să fie evidențiate ca bune practici în sensul raportului.
- (22) Rapoartele de evaluare ar trebui, ca regulă generală, să conțină recomandări cu privire la modul de remediere a deficiențelor identificate, inclusiv a încălcărilor drepturilor fundamentale, și să fie adoptate de Comisie printr-un singur act de punere în aplicare, în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*) fără întârziere. Consolidarea raportului și a recomandărilor într-un singur document în cadrul unei singure proceduri de adoptare întărește legătura intrinsecă dintre constatările evaluării și recomandări. În plus, publicarea simultană a raportului și a recomandărilor ar trebui să permită statelor membre să remedieze deficiențele mai rapid și mai eficient. În același timp, utilizarea procedurii de examinare ar trebui să asigure implicarea statelor membre în procesul decizional care conduce la adoptarea recomandărilor.
- (23) Totuși, pentru a consolida încrederea reciprocă în rândul statelor membre, pentru a asigura coordonarea lor mai bună la nivelul Uniunii și pentru a spori presiunea *inter pares* la nivelul acestora, competența de executare privind adoptarea recomandărilor de măsuri de remediere în anumite cazuri, precum și privind închiderea planurilor de acțiune în anumite cazuri ar trebui să fie conferită Consiliului, având în vedere rolul său politic în exercitarea unei astfel de presiuni *inter pares*. O astfel de competență de executare este justificată de faptul că Consiliului i-au fost conferite competențe specifice, în temeiul articolului 70 din TFUE, în domeniul evaluării reciproce a punerii în aplicare a politicilor Uniunii în cadrul spațiului de libertate, securitate și justiție. Aceasta reflectă în mod adecvat scopul unui mecanism de evaluare întemeiat pe această *lex specialis*, și anume, în cadrul acestui domeniu specific,

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

acela de a îndeplini o funcție complementară de monitorizare a eficacității punerii în aplicare practice a politicilor Uniunii prin intermediul evaluărilor *inter pares*. Prin urmare, Consiliul ar trebui să adopte recomandări în cazuri de importanță politică și de interes general pentru funcționarea spațiului Schengen. Ar trebui să se considere că suntem în prezența unor astfel de cazuri atunci când statul membru evaluat contestă în mod substanțial conținutul proiectului de raport de evaluare sau natura unei constatări, demonstrând astfel că este posibil să fi apărut probleme potențiale în cursul evaluării. La fel ar trebui să stea lucrurile atunci când o evaluare concluzionează că există o deficiență gravă, în cazul evaluărilor tematice, sau în cazul evaluărilor pentru prima dată. De asemenea, ca parte a rolului său în etapa de monitorizare a mecanismului de evaluare și monitorizare, Consiliul ar trebui să adopte decizii de punere în aplicare de aprobare a închiderii planurilor de acțiune în cazul unor deficiențe grave și al evaluărilor pentru prima dată.

- (24) În plus, atunci când evaluările identifică o deficiență gravă, ar trebui să se aplice dispoziții specifice pentru a asigura adoptarea promptă a unor măsuri de remediere. Având în vedere riscul reprezentat de astfel de deficiențe, de îndată ce statul membru evaluat a fost informat cu privire la o deficiență gravă, acesta ar trebui să înceapă imediat punerea în aplicare a unor măsuri de remediere, inclusiv, dacă este necesar, mobilizarea tuturor mijloacelor operaționale și financiare adecvate. Măsurile de remediere ar trebui să facă obiectul unor termene mai stricte și al unui control politic și al unei monitorizări mai atente pe tot parcursul procesului. În acest sens, Comisia ar trebui să informeze imediat Consiliul atunci când o evaluare identifică o deficiență gravă, inclusiv atunci când se consideră că o deficiență gravă constituie un risc pentru ordinea publică sau securitatea publică în spațiul Schengen. Comisia ar trebui să trimită raportul Consiliului și Parlamentului European și să organizeze o nouă vizită în termen de cel mult un an de la data evaluării pentru a verifica dacă statul membru a remediat deficiențele respective. Comisia ar trebui să prezinte Consiliului un raport privind noua vizită.
- (25) Identificarea unei deficiențe grave necesită o evaluare detaliată de la caz la caz, pe baza unor criterii clare privind natura, amploarea și impactul potențial al problemelor, care pot fi diferite de la un domeniu de politică la altul. Diferite elemente-cheie pentru punerea în aplicare eficace a acquis-ului Schengen și o combinație diferită de factori ar putea conduce la calificarea unei constatări drept deficiență gravă. Totuși, în cazul în care se consideră că o deficiență identificată ar putea constitui o încălcare a drepturilor fundamentale sau are, sau ar putea să aibă, în timp, un impact negativ semnificativ asupra unuiu sau mai multor state membre sau asupra funcționării spațiului fără controale la frontierele interne, o astfel de deficiență trebuie să fie considerată o deficiență gravă. În cazul în care într-un raport de evaluare se identifică o deficiență gravă în efectuarea controlului la frontierele externe, se pot aplica articolele 21 și 29 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului ^(*).
- (26) Mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să cuprindă o componentă solidă privind acțiunile ulterioare și monitorizarea. Componenta respectivă ar trebui să fie asigurată de Comisie, în strânsă cooperare cu Consiliul, și cu Parlamentul European, după caz, fără a crea o sarcină disproporționată pentru actorii implicați. Evaluările ar trebui să fie urmate de planuri de acțiune. Atunci când elaborează planurile de acțiune, statele membre evaluate ar trebui să țină seama pe deplin de posibilitățile de finanțare oferite de Uniune și să utilizeze în mod optim resursele respective. Pentru a accelera procesul, Comisia ar trebui să prezinte analize cu privire la caracterul adecvat al planurilor de acțiune, de exemplu sub forma unei scrisori. Pentru a se asigura realizarea unor acțiuni ulterioare în timp util, în cazul în care serviciile Comisiei nu consideră planul de acțiune adecvat, statul membru în cauză ar trebui să prezinte un plan de acțiune revizuit în termen de o lună de la primirea analizei. Frecvența raportării acțiunilor ulterioare de către statul membru către Comisie și Consiliu cu privire la punerea în aplicare a planurilor de acțiune ar trebui să fie, ca regulă generală, din șase în șase luni. Cu toate acestea, Comisia ar trebui să poată indica o frecvență a raportării diferită, inclusiv o frecvență a raportării redusă, de exemplu în cazurile în care evaluarea a identificat doar constatări de tipul „necesită îmbunătățiri”.
- (27) În cadrul activităților sale de monitorizare, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a organiza noi vizite și vizite de verificare. Ar trebui să fie organizate noi vizite pentru a monitoriza progresele înregistrate în punerea în aplicare a unui plan de acțiune ca urmare a unei evaluări care a identificat o deficiență gravă sau ca urmare a unei evaluări pentru prima dată care a concluzionat că statul membru evaluat nu îndeplinește condițiile necesare pentru a aplica acquis-ul Schengen în respectivul domeniu de politică evaluat. Raportul privind noua vizită ar trebui să prezinte progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a recomandărilor și să stabilească dacă deficiența gravă a fost remediată. Dacă este necesar, ar trebui ca raportul să poată fi însoțit de recomandări. Ca mijloc de a exercita presiune *inter pares*, Consiliul ar trebui să-și poată exprima poziția cu privire la raport și să poată invita Comisia să propună recomandări.

^(*) Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

- (28) Ar trebui să fie posibil să se efectueze vizite de verificare pentru a monitoriza progresele în ceea ce privește punerea în aplicare a unui plan de acțiune, ca urmare a unei evaluări care nu a identificat o deficiență gravă, atunci când se consideră necesar. Vizitele de verificare ar trebui să fie organizate întotdeauna înainte de încheierea unui plan de acțiune ca urmare a unei evaluări care a identificat o deficiență gravă și a unei evaluări pentru prima dată. Din punctul de vedere al cerințelor organizatorice și de raportare, vizitele de verificare ar trebui să fie mai puțin stricte decât vizitele de evaluare. În special, acestea ar trebui să utilizeze echipe mai mici și nu ar trebui să conducă la noi constatări sau să necesite adoptarea unui raport. Consiliul ar trebui să fie implicat mai activ în etapa de monitorizare, ar trebui să fie informat de către Comisie în scris, de exemplu sub forma unei scrisori, cu privire la rezultatul vizitelor de verificare și ar trebui să aprobe încheierea planurilor de acțiune în cazul unor deficiențe grave și al evaluărilor pentru prima dată, pe baza unei propuneri a Comisiei.
- (29) Este esențial ca Parlamentul European și Consiliul să dezbată periodic pentru a crește nivelul de sensibilizare cu privire la importanța punerii în aplicare efective a acquis-ului Schengen și pentru a încuraja statele membre să remedieze deficiențele identificate, după caz. În special, Consiliul ar trebui să își exercite rolul politic în ceea ce privește guvernarea spațiului Schengen prin discutarea rapoartelor prezentate de Comisie și prin organizarea de discuții politice privind punerea în aplicare eficace a acquis-ului Schengen și buna funcționare a spațiului fără controale la frontierele interne. Comisia ar trebui să furnizeze informații adecvate pentru a facilita discuțiile respective, inclusiv prin adoptarea unui raport anual cuprinzător referitor la evaluările efectuate în cursul anului precedent și stadiul punerii în aplicare a recomandărilor. Pe baza raportului respectiv și a rezultatelor respective, Consiliul ar trebui să poarte discuții orizontale pentru a contribui la o punere în aplicare mai eficientă și mai rapidă a recomandărilor și a măsurilor de remediere corespunzătoare.
- (30) Mecanismul de evaluare și monitorizare instituit prin prezentul regulament ar trebui să îndeplinească o funcție complementară de monitorizare a eficacității aplicării în practică a politicilor Uniunii prin intermediul unei evaluări *inter pares*. Competența generală a Comisiei de a supraveghea aplicarea dreptului Uniunii sub controlul Curții de Justiție a Uniunii Europene prin intermediul procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor nu ar trebui să fie afectată.
- (31) Nivelul de clasificare al rapoartelor de evaluare și al rapoartelor privind noua vizită ar trebui să fie „sensibil neclasificat”, în conformitate cu normele de securitate aplicabile prevăzute în Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei ⁽¹⁰⁾. Acestea ar trebui clasificate drept „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” în sensul Deciziei (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei ⁽¹¹⁾ în cazul în care o astfel de clasificare este necesară în temeiul articolului 5 alineatul (3) din decizia menționată sau în urma unei cereri justificate formulate de statul membru evaluat.
- (32) Având în vedere rolul special încredințat Parlamentului European și parlamentelor naționale în temeiul articolului 70 ultima teză din TFUE, astfel cum se subliniază la articolul 12 litera (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) în ceea ce privește parlamentele naționale, Consiliul și Comisia ar trebui să informeze Parlamentul European și parlamentele naționale cu privire la conținutul și rezultatele evaluărilor. În plus, în cazul în care Comisia prezintă o propunere de modificare a prezentului regulament, Consiliul, în conformitate cu articolul 19 alineatul (7) litera (h) din Regulamentul său de procedură ⁽¹²⁾, ar urma să consulte Parlamentul European pentru a ține seama de avizul acestuia, în cea mai mare măsură posibilă, înainte de a adopta un text final.
- (33) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la 27 iulie 2021 ⁽¹³⁾.
- (34) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către statele membre atunci când acestea exercită responsabilitățile care le revin în temeiul prezentului regulament. Regulamentul (UE) 2018/1725 se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii atunci când acestea exercită responsabilitățile care le revin în temeiul prezentului regulament.

⁽¹⁰⁾ Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41).

⁽¹¹⁾ Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

⁽¹²⁾ Decizia 2009/937/UE a Consiliului din 1 decembrie 2009 de adoptare a regulamentului său de procedură (JO L 325, 11.12.2009, p. 35).

⁽¹³⁾ JO C 337, 23.8.2021, p. 2.

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

- (35) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili programele de evaluare multianuale și anuale, pentru a elabora și actualiza un chestionar standard, precum și pentru a adopta rapoartele de evaluare și rapoartele privind noua vizită. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (36) Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile atunci când, în cazuri justificate corespunzător privind o deficiență gravă, acestea sunt necesare din motive imperioase de urgență.
- (37) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. Deoarece prezentul regulament constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezentul regulament dacă îl va pune în aplicare în legislația sa națională.
- (38) Irlanda participă la prezentul regulament, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Protocolul nr. 19 privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene, anexat la TUE și la TFUE, și cu articolul 6 alineatul (2) din Decizia 2002/192/CE a Consiliului ⁽¹⁵⁾.
- (39) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽¹⁶⁾, care se află sub incidența articolului 1 din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽¹⁷⁾.
- (40) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽¹⁸⁾, care se află sub incidența articolului 1 din Decizia 1999/437/CE a Consiliului, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽¹⁹⁾.
- (41) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽²⁰⁾, care se află sub incidența articolului 1 din Decizia 1999/437/CE a Consiliului, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽²¹⁾.

⁽¹⁵⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

⁽¹⁶⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽¹⁷⁾ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

⁽¹⁸⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽¹⁹⁾ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

⁽²⁰⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽²¹⁾ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

- (42) În ceea ce privește Ciprul, Bulgaria și România și Croația, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 3 alineatul (1) din Actul de aderare din 2003, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2005 și, respectiv, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2011.
- (43) Întrucât verificarea în conformitate cu procedurile de evaluare Schengen aplicabile în ceea ce privește Bulgaria, România și Croația a fost deja încheiată în temeiul actelor de aderare respective, verificarea prevăzută la articolul 1 alineatul (2) litera (b) din prezentul regulament nu ar trebui relansată în ceea ce privește statele membre respective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament instituie un mecanism de evaluare și monitorizare cu scopul de a asigura aplicarea de către statele membre a acquis-ului Schengen în mod eficace, eficient și corect, contribuind astfel la menținerea încrederii reciproce în rândul statelor membre și la buna funcționare a spațiului fără controale la frontierele interne.
- (2) Mecanismul de evaluare și monitorizare instituit prevede evaluări și activități de monitorizare obiective și imparțiale care vizează:
- (a) verificarea aplicării acquis-ului Schengen în statele membre cărora acesta li se aplică integral, precum și în statele membre cărora, în conformitate cu protocoalele relevante anexate la TUE și la TFUE, acquis-ul Schengen li se aplică parțial;
 - (b) verificarea îndeplinirii condițiilor necesare pentru aplicarea tuturor părților relevante ale acquis-ului Schengen în acele state membre în privința cărora nu a fost adoptată o decizie a Consiliului care să precizeze dacă dispozițiile acquis-ului Schengen urmează să se aplice integral sau parțial, cu excepția statelor membre a căror evaluare va fi fost deja încheiată la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (3) Evaluările pot avea ca obiect toate aspectele acquis-ului Schengen și iau în considerare funcționarea autorităților care aplică acquis-ul Schengen. Evaluările pot avea ca obiect mai ales următoarele domenii de politică: gestionarea frontierelor externe, absența controalelor la frontierele interne, politica în domeniul vizelor, returnarea, sistemele informatice la scară largă care sprijină aplicarea acquis-ului Schengen, cooperarea polițienească, cooperarea judiciară în materie penală și protecția datelor.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „acquis-ul Schengen” înseamnă dispozițiile integrate în cadrul Uniunii în conformitate cu Protocolul nr. 19 privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene, anexat la TUE și la TFUE, precum și actele care se bazează pe acestea sau care au legătură cu acestea;
2. „evaluare pentru prima dată” înseamnă o evaluare prin care se verifică dacă un stat membru care are obligații în temeiul acquis-ului Schengen și pentru care nu au fost eliminate controalele la frontierele interne îndeplinește condițiile pentru a aplica integral acquis-ul Schengen sau, în cazul unui stat membru care nu participă la acquis-ul Schengen și care a fost autorizat de Consiliu să aplice părți din acesta, se verifică dacă statul membru respectiv îndeplinește condițiile pentru a aplica parțial acquis-ul Schengen;

3. „evaluare periodică” înseamnă o evaluare inclusă în programul multianual de evaluare și în programele anuale de evaluare prin care se verifică aplicarea acquis-ului Schengen de către un stat membru în vederea evaluării performanței generale a statului membru respectiv în ceea ce privește aplicarea acquis-ului Schengen;
4. „evaluare neanunțată” înseamnă o evaluare care nu este inclusă în programele de evaluare multianuale și anuale, prin care se verifică aplicarea acquis-ului Schengen de către unul sau mai multe state membre în unul sau mai multe domenii de politică;
5. „evaluare tematică” înseamnă o evaluare inclusă în programul anual de evaluare menită să furnizeze o analiză a legislației sau a practicilor statelor membre în ceea ce privește aplicarea acquis-ului Schengen sau aplicarea anumitor părți ale acestuia în mai multe state membre;
6. „vizită” înseamnă o vizită într-un stat membru sau la consulatele acestuia în scopul desfășurării unei evaluări sau a unei activități de monitorizare;
7. „nouă vizită” înseamnă o vizită suplimentară ca urmare a unei evaluări care a identificat o deficiență gravă sau ca urmare a unei evaluări pentru prima dată care a concluzionat că statul membru evaluat nu îndeplinește condițiile necesare pentru a aplica acquis-ul Schengen;
8. „vizită de verificare” înseamnă o vizită suplimentară, care nu este o nouă vizită, efectuată pentru a monitoriza progresul punerii în aplicare a unui plan de acțiune;
9. „constatare a neconformității” înseamnă o evaluare a unei constatări potrivit căreia actele cu putere de lege și actele administrative naționale sau modul în care acestea sunt puse în aplicare nu respectă dispozițiile obligatorii din punct de vedere juridic ale acquis-ului Schengen;
10. „deficiență gravă” înseamnă o evaluare generală a situației atribuită uneia sau mai multor constatări ale neconformității care se referă la aplicarea efectivă a acquis-ului Schengen și care, în mod individual sau combinate între ele, riscă să constituie o încălcare a drepturilor fundamentale sau care au sau riscă să aibă, în timp, un impact negativ semnificativ asupra unuia sau mai multor state membre sau asupra funcționării spațiului fără controale la frontierele interne;
11. „echipă” înseamnă un grup alcătuit din experți desemnați de statele membre și din reprezentanți ai Comisiei care efectuează evaluări și activități de monitorizare;
12. „observator” înseamnă un expert desemnat de un organ, un oficiu sau o agenție a Uniunii menționată la articolul 7 care participă la o evaluare sau la o activitate de monitorizare;
13. „expert stagiar” înseamnă un expert desemnat de un stat membru sau de un reprezentant al Comisiei pentru a fi format să devină evaluator Schengen.

Articolul 3

Responsabilități și obligația de cooperare

- (1) Statele membre și Comisia răspund în comun de punerea în aplicare a mecanismului de evaluare și monitorizare, cu contribuția organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii menționate la articolul 7, în conformitate cu mandatele lor respective.
- (2) Comisia are un rol de coordonare generală în legătură cu stabilirea programelor de evaluare anuale și multianuale, elaborarea chestionarelor, stabilirea calendarului vizitelor, efectuarea vizitelor și redactarea rapoartelor de evaluare și a recomandărilor. Aceasta asigură, de asemenea, că acțiunile ulterioare și activitățile de monitorizare sunt desfășurate.
- (3) Consiliul adoptă recomandări în caz de deficiențe grave, evaluări pentru prima dată, evaluări tematice și în cazul în care statul membru evaluat contestă în mod substanțial proiectul de raport de evaluare care conține proiecte de recomandări. Ca parte a etapei de monitorizare a mecanismului de evaluare și monitorizare, Consiliul adoptă decizii de punere în aplicare privind închiderea planurilor de acțiune în cazul unor deficiențe grave și al evaluărilor pentru prima dată.

Consiliul își exercită rolul politic în ceea ce privește guvernarea spațiului Schengen prin discutarea rapoartelor prezentate de Comisie în conformitate cu articolul 25, inclusiv referitoare la stadiul punerii în aplicare a planurilor de acțiune, și prin organizarea de discuții politice privind punerea în aplicare eficace a acquis-ului Schengen și buna funcționare a spațiului fără controale la frontierele interne. În acest scop, Comisia și Consiliul cooperează pe deplin pe parcursul tuturor etapelor mecanismului de evaluare și monitorizare desfășurat în temeiul prezentului regulament. În special, Comisia furnizează Consiliului informații relevante și în timp util cu privire la programarea și punerea în aplicare a evaluărilor și a activităților de monitorizare.

(4) Statele membre și Comisia cooperează pe deplin în toate etapele evaluărilor pentru a asigura punerea în aplicare eficace a prezentului regulament.

(5) Statele membre iau toate măsurile, generale sau speciale, pentru a sprijini și a furniza asistență Comisiei și echipelor în punerea în aplicare a evaluărilor și a activităților de monitorizare.

Statele membre se asigură că Comisia și echipele care desfășoară evaluări și activități de monitorizare sunt în măsură să își îndeplinească sarcinile în mod eficace, în special permițând Comisiei și echipelor să adreseze solicitări direct persoanelor relevante și asigurând accesul deplin și neîngrădit la toate zonele, sediile și documentele necesare pentru evaluare sau activitatea de monitorizare, inclusiv la orientările și instrucțiunile naționale și interne. Accesul la informațiile clasificate relevante se acordă membrilor echipei și observatorilor care dețin o autorizație de securitate corespunzătoare eliberată de o autoritate competentă.

(6) Comisia este responsabilă de organizarea deplasărilor necesare către și dinspre statul membru vizitat ale reprezentanților Comisiei și ale experților statelor membre din cadrul echipelor.

Comisia suportă costurile de deplasare și cazare pentru experții care participă la vizite și pentru expertul stagiar menționat la articolul 16 alineatul (2).

Statul membru vizitat este responsabil de asigurarea transportului necesar la fața locului, cu excepția vizitelor neanunțate.

Articolul 4

Forme ale evaluărilor

(1) Evaluările pot lua oricare dintre următoarele forme:

- (a) evaluări pentru prima dată;
- (b) evaluări periodice;
- (c) evaluări neanunțate;
- (d) evaluări tematice.

(2) Comisia organizează evaluări pentru prima dată după ce un stat membru își declară disponibilitatea de a fi evaluat.

(3) Comisia poate organiza evaluări neanunțate, în special:

- (a) pentru a evalua aplicarea acquis-ului Schengen aplicabil la frontierele interne;
- (b) atunci când ia cunoștință de probleme emergente sau sistemice care ar putea avea un impact negativ semnificativ asupra funcționării spațiului fără controale la frontierele interne, inclusiv circumstanțe care ar constitui o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne în acest domeniu;
- (c) atunci când are motive să considere că un stat membru își neglijează grav obligațiile care îi revin în temeiul acquis-ului Schengen, inclusiv atunci când are motive să considere că au loc încălcări grave ale drepturilor fundamentale.

(4) Comisia poate organiza evaluări tematice, în special pentru a evalua punerea în aplicare a unor modificări legislative semnificative, pe măsură ce acestea încep să se aplice, și a unor noi inițiative, sau pentru a evalua aspecte ale diferitelor domenii de politică sau practici ale statelor membre care se confruntă cu provocări similare.

*Articolul 5***Forme ale activităților de monitorizare**

Activitățile de monitorizare pot include oricare dintre următoarele:

- (a) analiza planurilor de acțiune și a rapoartelor privind acțiunile ulterioare, prezentate de statele membre evaluate;
- (b) noi vizite;
- (c) vizite de verificare.

*Articolul 6***Metode de evaluare și monitorizare**

Evaluările și activitățile de monitorizare menționate la articolele 4 și 5 pot fi efectuate prin intermediul vizitelor, precum și al chestionarelor sau, în mod excepțional, al altor metode la distanță.

Fiecare metodă de evaluare și monitorizare poate fi utilizată independent sau în combinație cu altă metodă, după caz.

*Articolul 7***Cooperarea cu organele, oficiile și agențiile Uniunii**

(1) Comisia cooperează cu organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii care participă la punerea în aplicare a acquis-ului Schengen, precum și cu Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA).

Comisia poate încheia acorduri cu respectivele organe, oficii și agenții ale Uniunii pentru a facilita cooperarea în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentului regulament.

(2) Comisia poate solicita organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii menționate la alineatul (1) să furnizeze, în conformitate cu mandatele lor respective, informații, date statistice sau analize de risc, inclusiv în ceea ce privește corupția și criminalitatea organizată, în măsura în care acestea din urmă ar putea submina aplicarea acquis-ului Schengen de către statele membre, pentru a îmbunătăți conștientizarea situației în sensul Regulamentului (UE) 2019/1896 în ceea ce privește punerea în aplicare a acquis-ului Schengen de către statele membre.

Statul membru evaluat poate prezenta observații cu privire la informațiile furnizate în temeiul primului paragraf.

*Articolul 8***Cooperarea cu Frontex**

(1) Până la data de 31 august a fiecărui an, Frontex prezintă Consiliului, Comisiei și statelor membre o analiză a riscurilor în scopul stabilirii programului anual de evaluare menționat la articolul 13.

Analiza riscurilor menționată la primul paragraf acoperă toate aspectele relevante legate de gestionarea integrată a frontierelor europene și conține recomandări privind secțiuni specifice ale frontierelor externe, puncte specifice de trecere a frontierei și puncte specifice relevante pentru evaluarea respectării Directivei 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²²⁾ în statele membre care urmează să fie evaluate în anul următor, în conformitate cu programul multianual de evaluare stabilit în conformitate cu articolul 12.

⁽²²⁾ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

(2) Până la data de 31 august a fiecărui an, Frontex prezintă Comisiei o analiză separată a riscurilor, care conține recomandări privind evaluările neanunțate pentru anul următor, indiferent de ordinea în care statele membre urmează să fie evaluate în fiecare an, în conformitate cu programul multianual de evaluare stabilit în conformitate cu articolul 12.

Recomandările menționate la primul paragraf se pot referi la orice regiune sau zonă specifică și conțin o listă cu cel puțin 10 secțiuni specifice ale frontierelor externe, cel puțin 10 puncte specifice de trecere a frontierei și cel puțin 10 puncte specifice relevante pentru evaluarea respectării Directivei 2008/115/CE, precum și alte informații relevante.

Articolul 9

Cooperarea cu Europol

În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (u) din Regulamentul (UE) 2016/794, Europol furnizează expertiză, analize, rapoarte și alte informații relevante pentru a sprijini punerea în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 10

Sinergii cu alte evaluări și activități de monitorizare

(1) Comisia utilizează rezultatele mecanismelor și instrumentelor relevante, inclusiv ale evaluărilor și activităților de monitorizare ale organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii care participă la punerea în aplicare a acquis-ului Schengen, în special evaluarea vulnerabilității, și ale FRA, precum și ale mecanismelor și organismelor naționale independente de monitorizare, în cadrul pregătirii evaluărilor și activităților de monitorizare, pentru a îmbunătăți gradul de conștientizare cu privire la funcționarea spațiului fără controale la frontierele interne și pentru a evita suprapunerea eforturilor și măsurile contradictorii. În acord cu statul membru evaluat, Comisia poate să utilizeze rezultatele mecanismelor naționale de control al calității, în cazul în care sunt disponibile.

(2) Recomandările formulate în temeiul prezentului regulament sunt complementare recomandărilor formulate în temeiul articolului 32 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2019/1896 în cadrul evaluării vulnerabilității.

(3) Comisia poate comunica organismelor, oficiilor și agențiilor relevante naționale și celor ale Uniunii menționate la alineatul (1), în mod securizat și în timp util, detalii privind rapoartele de evaluare, planurile de acțiune și actualizările referitoare la punerea în aplicare a planurilor de acțiune.

Schimbul de informații menționat la primul paragraf are loc în conformitate cu mandatele organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii în cauză.

Articolul 11

Informații furnizate de terți

Fără a aduce atingere articolului 20 alineatul (1), la programarea și punerea în aplicare a evaluărilor și a activităților de monitorizare, Comisia poate lua în considerare informațiile legate de punerea în aplicare a acquis-ului Schengen furnizate de terți, inclusiv de autorități independente, organizații neguvernamentale și organizații internaționale.

Comisia informează statele membre cu privire la informațiile furnizate de terți pe care le identifică ca fiind relevante pentru programarea evaluărilor și a activităților de monitorizare. Statelor membre li se dă apoi posibilitatea de a prezenta observații cu privire la elementele materiale ale informațiilor respective.

CAPITOLUL II

PROGRAMAREA

Articolul 12

Programul multianual de evaluare

(1) Comisia stabilește, dacă este cazul după consultarea organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii menționate la articolul 7, un program multianual de evaluare care acoperă o perioadă de șapte ani, cu cel puțin opt luni înainte de începutul următoarei perioade de șapte ani.

În fiecare ciclu multianual de evaluare, fiecare stat membru face obiectul unei evaluări periodice și poate face obiectul, atunci când este cazul, al uneia sau mai multor evaluări tematice sau neanunțate, pe baza analizelor de risc, a noilor acte legislative sau a informațiilor obținute de Comisie în conformitate cu articolele 7-11.

(2) Comisia stabilește programul multianual de evaluare prin intermediul unui act de punere în aplicare. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 30 alineatul (2).

Comisia transmite programul multianual de evaluare Parlamentului European și Consiliului.

(3) Programul multianual de evaluare poate identifica, acolo unde este cazul, domeniile prioritare specifice din cadrul domeniilor de politică menționate la articolul 1 alineatul (3) care urmează să facă obiectul evaluărilor periodice și include un calendar provizoriu al evaluărilor respective.

Programul multianual de evaluare stabilește o listă provizorie a statelor membre care urmează să facă obiectul unor evaluări periodice într-un anumit an, fără a aduce atingere ajustărilor efectuate în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol. Ordinea provizorie în care statele membre urmează să facă obiectul unei evaluări periodice ține seama de timpul care a trecut de la evaluarea periodică anterioară. De asemenea, programul multianual de evaluare ține seama de rezultatele evaluărilor anterioare, de ritmul punerii în aplicare a planurilor de acțiune și de alte informații relevante de care dispune Comisia, colectate în conformitate cu articolele 7-11, cu privire la practicile statelor membre în cadrul aplicării acquis-ului Schengen.

(4) În caz de forță majoră care împiedică efectuarea evaluărilor în conformitate cu calendarul provizoriu stabilit în temeiul alineatului (3), Comisia poate, de comun acord cu statele membre în cauză, să ajusteze calendarul evaluărilor în cauză.

Comisia informează fără întârziere Parlamentul European și Consiliul cu privire la evenimentele menționate la primul paragraf și la impactul preconizat al acestora asupra programării evaluărilor în cadrul programului multianual de evaluare.

Articolul 13

Programul anual de evaluare

(1) Comisia stabilește, prin intermediul unui act de punere în aplicare, un program anual de evaluare până la data de 15 noiembrie a anului anterior celui la care se referă programul. Programul anual de evaluare se bazează, în special, pe analizelor de risc și alte informații obținute de Comisie în conformitate cu articolele 7-11. Actul de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 30 alineatul (2).

(2) Programul anual de evaluare include un calendar provizoriu pentru următoarele evaluări:

- (a) evaluările periodice ale statelor membre, prevăzute în programul multianual de evaluare;
- (b) evaluările pentru prima dată ale unui stat membru;

(c) atunci când este cazul, evaluările tematice, precizându-se tema acestora, statele membre care urmează să fie evaluate și metodele preconizate.

(3) Comisia transmite programul anual de evaluare Parlamentului European și Consiliului fără întârziere.

În caz de forță majoră care împiedică efectuarea evaluărilor în conformitate cu calendarul provizoriu stabilit în temeiul alineatului (2), Comisia poate, de comun acord cu statele membre în cauză, să ajusteze calendarul evaluărilor în cauză.

Comisia informează fără întârziere Parlamentul European și Consiliul cu privire la evenimentele menționate la al doilea paragraf și la impactul preconizat al acestora asupra programării evaluărilor în cadrul programului anual de evaluare.

Articolul 14

Chestionarul standard

(1) Comisia stabilește și actualizează, prin intermediul unui act de punere în aplicare, un chestionar standard. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 30 alineatul (2).

La elaborarea chestionarului, Comisia poate consulta organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii menționate la articolul 7.

(2) Chestionarul standard se referă la punerea în aplicare a legislației relevante, precum și la mijloacele organizaționale și tehnice disponibile pentru punerea în aplicare a acquis-ului Schengen, inclusiv cele menționate în manuale, în cataloagele Schengen și în datele statistice relevante.

(3) Până la data de 1 iulie a fiecărui an, Comisia trimite chestionarul standard statelor membre care urmează să facă obiectul unor evaluări periodice în anul următor, în conformitate cu programul anual de evaluare.

Statele membre menționate la primul paragraf transmit Comisiei răspunsurile lor până la data de 31 octombrie a aceluiași an.

Comisia pune răspunsurile menționate la al doilea paragraf la dispoziția celorlalte state membre.

(4) La cererea Comisiei, statele membre evaluate își actualizează răspunsurile la chestionarul standard și răspund, la cerere, la întrebări suplimentare înainte de evaluările specifice. De asemenea, statele membre pot să pună la dispoziție constatările mecanismelor naționale de control al calității și ale auditurilor interne, acolo unde este cazul.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII COMUNE PRIVIND DESFĂȘURAREA EVALUĂRIILOR ȘI A ACTIVITĂȚILOR DE MONITORIZARE

Articolul 15

Membrii echipei și observatorii

(1) Membrii echipei și observatorii care participă la evaluări și activități de monitorizare dețin calificările corespunzătoare, inclusiv cunoștințe teoretice solide și experiență în domeniile vizate de mecanismul de evaluare și monitorizare, precum și cunoștințe temeinice privind principiile, procedurile și tehnicile de evaluare și sunt în măsură să comunice eficient într-o limbă comună.

(2) Experții din statele membre care, în conformitate cu actul de aderare relevant, au obligații în temeiul acquis-ului Schengen dar nu îl aplică încă integral participă la evaluările și activitățile de monitorizare ale tuturor părților acquis-ului Schengen.

*Articolul 16***Formarea experților, a observatorilor și a experților stagieri**

(1) Statele membre și Comisia, în cooperare cu organele, oficiile sau agențiile relevante ale Uniunii menționate la articolul 7, se asigură că experții din statele membre și reprezentanții Comisiei beneficiază de formare adecvată pentru a deveni evaluatori Schengen.

Comisia se asigură că sunt organizate cursuri de formare pentru evaluatorii Schengen pentru toate domeniile de politică relevante și că acestea includ funcționarea corectă a autorităților, precum și componente privind drepturile fundamentale elaborate cu participarea FRA.

Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre și cu organele, oficiile sau agențiile relevante ale Uniunii menționate la articolul 7, actualizează permanent programa de formare inițială și, dacă este necesar, asigură cursuri de formare continuă și de perfecționare.

(2) În cazuri justificate în mod corespunzător, fiecare echipă care efectuează evaluări periodice poate include un expert stagiar, fie dintr-un stat membru, fie din partea Comisiei.

(3) Observatorii beneficiază de o formare adecvată.

*Articolul 17***Grupul de rezervă de experți ai statelor membre**

(1) Comisia, în cooperare cu statele membre, constituie în fiecare an un grup de rezervă de experți a căror experiență profesională acoperă domeniile de politică sau, după caz, domeniile prioritare specifice stabilite în programul multianual de evaluare.

(2) În paralel cu elaborarea programului anual de evaluare în conformitate cu articolul 13 alineatul (1), la invitația Comisiei, statele membre desemnează unul sau mai mulți experți calificați pentru fiecare domeniu de politică pentru grupul de rezervă de experți pentru anul următor. Fiecare stat membru se asigură că cel puțin un expert desemnat pentru fiecare domeniu de politică este disponibil în cursul unui an calendaristic. Statul membru poate indica perioada de șase luni în care un expert desemnat este disponibil și preferințele pentru o anumită evaluare. Comisia ține seama de aceste preferințe în măsura posibilului.

Statele membre nu sunt obligate să desemneze experți în domeniile în care, din motive obiective, nu sunt evaluate sau, în situații excepționale, în cazul în care desemnarea ar afecta în mod substanțial îndeplinirea sarcinilor naționale. În cazul în care invocă această din urmă situație, statul membru comunică în scris Comisiei motivele pe care se bazează și informații cu privire la respectiva situație excepțională.

Statele membre informează Comisia cu privire la punctul național de contact desemnat pentru comunicarea privind trimiterea experților.

(3) În funcție de evaluările incluse în programul anual de evaluare, Comisia detaliază în invitație cerințele profesionale pentru experții care urmează să fie desemnați.

(4) Statele membre desemnează experții în termen de șase săptămâni de la primirea invitației menționate la alineatul (2).

(5) Statele membre se asigură că experții desemnați îndeplinesc condițiile menționate la articolul 15 și cerințele specifice prevăzute în invitația pentru constituirea grupului de rezervă de experți.

(6) Experții care au beneficiat de formarea corespunzătoare menționată la articolul 16 sunt desemnați, atunci când este posibil, pentru grupul de rezervă de experți constituit pentru anul următor celui în care au urmat cursul de formare relevant.

(7) Comisia poate invita organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii menționate la articolul 7 să desemneze observatori în cadrul grupului de rezervă de experți.

(8) Comisia evaluează experții desemnați și confirmă, în termen de o săptămână de la desemnarea acestora, selecția experților care vor alcătui grupul de rezervă. În termen de o lună de la alcătuirea grupului de rezervă de experți, Comisia informează statele membre cu privire la selecția experților pentru evaluările planificate pentru anul următor, ținând seama de disponibilitatea și de preferințele exprimate pentru o anumită evaluare.

(9) În cazul în care niciunul dintre experții din domeniile de politică nu îndeplinește cerințele menționate la alineatul (3), Comisia invită statul membru în cauză să desemneze un nou expert pentru domeniul de politică în cauză.

(10) Statele membre se asigură că experții desemnați sunt disponibili pentru evaluări, cu excepția cazului în care se confruntă cu o situație excepțională, cum ar fi o situație care afectează în mod substanțial îndeplinirea sarcinilor naționale sau cu o situație personală. În cazul în care invocă o astfel de situație excepțională, statul membru furnizează în scris Comisiei o motivație, precum și informații cu privire la situația respectivă.

În cazul în care un expert nu mai este disponibil pentru a face parte din grupul de rezervă, statul membru în cauză desemnează un înlocuitor într-un termen rezonabil.

(11) Comisia actualizează permanent lista experților care fac parte din grupul de rezervă și informează statele membre cu privire la numărul de experți și profilurile acestora desemnate pentru fiecare stat membru.

Articolul 18

Constituirea echipelor

(1) Comisia definește numărul de experți din statele membre și de reprezentanți ai Comisiei care participă în cadrul unei echipe pe baza particularităților și a nevoilor activității de evaluare sau monitorizare. Numărul maxim al reprezentanților Comisiei care participă la o echipă este de două persoane. Numărul minim de experți ai statelor membre dintr-o echipă care participă la o vizită anunțată sau la o vizită neanunțată este de trei persoane. Comisia selectează din cadrul grupului de rezervă experți care să devină membri ai unei echipe.

Atunci când constituie echipele pentru noi vizite și pentru vizite de verificare într-un anumit stat membru, Comisia și statele membre depun eforturi pentru a se asigura că cel puțin jumătate din experții statelor membre din echipă sunt aceiași cu cei care au participat la evaluare.

(2) La selectarea experților, Comisia are în vedere profilurile necesare pentru o anumită evaluare sau activitate de monitorizare, ținând seama de necesitatea de a asigura echilibrul geografic și echilibrul în ceea ce privește experiența profesională, precum și de capacitățile administrațiilor naționale.

Experții statelor membre nu participă în cadrul unei echipe care desfășoară o evaluare sau o activitate de monitorizare a statului membru în care sunt angajați.

(3) Comisia invită experții selectați imediat după stabilirea datei de desfășurare a evaluării sau a activității de monitorizare și cel târziu cu 10 săptămâni înainte de data la care este programată începerea evaluării sau a activității de monitorizare. Experții invitați răspund în termen de o săptămână de la primirea invitației, de comun acord cu autoritățile de desemnare.

Invitațiile menționate la primul paragraf se trimit prin intermediul punctelor naționale de contact desemnate.

(4) În cazul vizitelor neanunțate, Comisia trimite invitațiile prin intermediul punctelor naționale de contact desemnate cu cel puțin două săptămâni înainte de data la care este programată începerea vizitei. Experții invitați răspund în termen de 72 de ore de la primirea invitației, de comun acord cu autoritățile de desemnare.

(5) Comisia poate invita organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii menționate la articolul 7 să desemneze un reprezentant cu experiență profesională și experiență practică relevantă care să participe în calitate de observator la evaluare sau la o activitate de monitorizare într-un domeniu care face obiectul mandatului său. Pentru invitație și răspuns se aplică termenele prevăzute la alineatele (3) și (4) de la prezentul articol.

(6) În cazul în care un stat membru dorește să desemneze un expert stagiar menționat la articolul 16 alineatul (2), comunică acest lucru Comisiei cu cel puțin șase săptămâni înainte de data la care este programată începerea evaluării.

(7) Observatorii menționați la alineatul (5) sprijină echipa la cererea experților principali, dar nu participă la procesul decizional intern al echipei.

Experții stagieri menționați la alineatul (6) nu participă în mod activ la activitatea de evaluare.

(8) În cazul în care Comisia nu obține confirmarea participării numărului necesar de experți din cadrul grupului de rezervă cu cel puțin șase săptămâni înainte de data la care este programată începerea evaluării sau a activității de monitorizare sau cu cel puțin o săptămână înainte în cazul unei vizite neanunțate, Comisia invită fără întârziere toate statele membre să desemneze experți calificați din afara grupului de rezervă pentru locurile lipsă. Statele membre răspund în termen de 72 de ore de la primirea invitației.

(9) Comisia desemnează un expert principal al Comisiei și propune expertul principal al statelor membre. Expertul principal al statelor membre este numit de membrii echipei cât mai curând posibil după constituirea echipei.

Experții principali sunt responsabili în special de planificarea generală, activitățile pregătitoare, organizarea echipei, efectuarea evaluării, coordonarea elaborării raportului de evaluare, prezentarea raportului de evaluare și a recomandărilor, verificarea calității și activitățile ulterioare, precum și de activitățile de monitorizare relevante, după caz.

Articolul 19

Desfășurarea vizitelor

(1) Echipele desfășoară toate activitățile pregătitoare necesare pentru a se asigura că vizitele sunt eficiente, exacte și coerente.

(2) Programul detaliat al vizitelor într-un stat membru sau la consulatele acestuia este stabilit de Comisie în strânsă cooperare cu experții principali și cu statul membru în cauză.

Programul detaliat menționat la primul paragraf poate include vizite și reuniuni cu autoritățile și organismele naționale, precum și cu organizațiile neguvernamentale și internaționale și cu alte entități, agenții și organisme care sprijină statele membre în punerea în aplicare a acquis-ului Schengen.

(3) Pentru vizitele anunțate, Comisia se consultă cu statul membru în cauză și îi notifică acestuia calendarul și programul detaliat cu cel puțin șase săptămâni înainte de data la care urmează să aibă loc vizita. Comisia furnizează în prealabil numele membrilor echipei și ale observatorilor. Statul membru în cauză desemnează un punct de contact pentru luarea măsurilor practice privind vizita.

(4) Vizitele neanunțate au loc cu notificarea prealabilă a statului membru în cauză cu cel puțin 24 de ore înainte. Vizitele neanunțate la frontierele interne au loc fără notificarea prealabilă a statului membru în cauză. Vizitele neanunțate pot avea loc fără notificarea prealabilă a statului membru în cauză atunci când Comisia are motive temeinice să considere că există încălcări grave ale drepturilor fundamentale în cadrul aplicării acquis-ului Schengen. Vizitele de verificare pot avea loc, de asemenea, fără notificarea prealabilă a statului membru în cauză.

Comisia stabilește programul detaliat pentru vizitele neanunțate. În cazul în care un stat membru a fost notificat cu privire la o vizită neanunțată, Comisia se poate consulta împreună cu statul membru în cauză privind calendarul și programul detaliat.

Articolul 20

Rapoarte de evaluare și recomandări

- (1) Echipa întocmește un raport de evaluare după fiecare evaluare.

La elaborarea raportului de evaluare, echipele iau în considerare răspunsurile la chestionarul standard, orice informație suplimentară obținută în conformitate cu articolele 7-11 și verificată în cursul activității de evaluare și constatările activității de evaluare. Rapoartele de evaluare pot include materiale documentare și digitale în sprijinul constatărilor. În cazul în care se efectuează o evaluare prin intermediul unei vizite, echipa întocmește raportul de evaluare în cursul vizitei.

Echipa își asumă responsabilitatea generală pentru redactarea raportului de evaluare și pentru asigurarea integrității și a calității acestuia. În cazul unui dezacord, echipa depune toate eforturile pentru a ajunge la un compromis.

Comisia transmite proiectul de raport de evaluare care conține proiectul de recomandări statului membru evaluat în termen de patru săptămâni de la încheierea activității de evaluare. Statul membru evaluat își prezintă observațiile cu privire la proiectul de raport de evaluare în termen de două săptămâni de la primirea acestuia. La cererea statului membru evaluat, are loc o reuniune de redactare, în termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la primirea observațiilor din partea statului membru evaluat. Observațiile statului membru evaluat sunt reflectate în proiectul de raport de evaluare, acolo unde este cazul.

- (2) Raportul de evaluare analizează aspectele calitative, cantitative, operaționale, administrative și organizaționale și enumeră deficiențele, domeniile care necesită îmbunătățiri și bunele practici identificate în cursul evaluării.

- (3) Constatările pot fi evaluate într-una din categoriile următoare:

- (a) bune practici;
- (b) necesită îmbunătățiri;
- (c) neconform.

- (4) Comisia adoptă raportul de evaluare printr-un act de punere în aplicare. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 30 alineatul (2). Raportul de evaluare se adoptă în termen de cel mult patru luni de la încheierea activității de evaluare.

Raportul de evaluare conține recomandări de măsuri de remediere vizând deficiențele și domeniile în care sunt necesare îmbunătățiri care au fost identificate în cursul evaluării și indică prioritățile pentru punerea în aplicare a recomandărilor respective. Raportul de evaluare poate fixa termene rezonabile, stabilite în cooperare cu statul membru în cauză, pentru punerea în aplicare a recomandărilor. În cazul în care evaluarea identifică o deficiență gravă, se aplică dispozițiile specifice prevăzute la articolul 22.

Comisia transmite raportul de evaluare Parlamentului European și Consiliului cel târziu la 14 zile de la adoptarea raportului.

- (5) În cazul în care, în termen de 10 zile lucrătoare de la reuniunea de redactare, statul membru evaluat contestă în mod substanțial conținutul proiectului de raport de evaluare sau natura unei constatări, raportul care urmează să fie adoptat de Comisie se limitează la constatări și nu conține recomandări. În astfel de cazuri și fără a aduce atingere articolului 22, Comisia prezintă Consiliului, în termen de cel mult patru luni de la încheierea activității de evaluare, o propunere separată în vederea adoptării unor recomandări prin intermediul unei decizii de punere în aplicare. Propunerea poate fixa termene rezonabile, stabilite în cooperare cu statul membru, pentru punerea în aplicare a recomandărilor și indică prioritățile pentru punerea lor în aplicare.

Consiliul adoptă recomandările și le transmite Parlamentului European și parlamentelor naționale.

*Articolul 21***Acțiuni ulterioare și monitorizare**

(1) În termen de două luni de la adoptarea de către Comisie a raportului de evaluare care include recomandări, în temeiul articolului 20 alineatul (4), sau de la adoptarea recomandărilor Consiliului, în temeiul articolului 20 alineatul (5), statul membru evaluat prezintă Comisiei și Consiliului un plan de acțiune pentru punerea în aplicare a tuturor recomandărilor. Celelalte state membre sunt invitate să prezinte observații cu privire la planul de acțiune.

(2) După consultarea echipei care a desfășurat activitatea de evaluare, Comisia prezintă statului membru evaluat o analiză a caracterului adecvat al planului de acțiune în termen de o lună de la prezentarea acestuia.

În cazul în care Comisia nu consideră că planul de acțiune este adecvat, statul membru evaluat prezintă un plan de acțiune revizuit în termen de o lună de la primirea analizei. Comisia prezintă de asemenea, analiza planului de acțiune Consiliului.

(3) Statul membru evaluat prezintă Comisiei și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a planului său de acțiune la fiecare șase luni de la data notificării primirii analizei planului de acțiune, până când Comisia consideră că planul de acțiune a fost pus în aplicare integral. În funcție de natura deficiențelor și de stadiul punerii în aplicare a recomandărilor, Comisia, în consultare cu statul membru evaluat, poate impune statului membru evaluat o frecvență a raportării diferită.

În cazul în care statul membru evaluat nu prezintă rapoartele periodice cu privire la punerea în aplicare a planului de acțiune, Comisia informează Consiliul și Parlamentul European cu privire la neîndeplinirea obligațiilor de către statul membru evaluat.

Comisia poate efectua vizite de verificare pentru a monitoriza progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a planului de acțiune.

Atunci când Comisia consideră că planul de acțiune a fost pus în aplicare integral, aceasta informează statele membre cu privire la închiderea planului de acțiune.

CAPITOLUL IV

DEFICIENȚĂ GRAVĂ ȘI FORME SPECIFICE ALE EVALUĂRII*Articolul 22***Dispoziții specifice în cazul unei deficiențe grave identificate de raportul de evaluare**

(1) La sfârșitul activității de evaluare, Comisia și experții principali ai statului membru, în numele echipei, informează în scris statul membru evaluat cu privire la faptul că a fost identificată o deficiență gravă. Consiliul este, de asemenea, informat fără întârziere.

Statul membru evaluat ia măsuri de remediere imediate, inclusiv prin mobilizarea tuturor mijloacelor operaționale și financiare adecvate, dacă este cazul. Statul membru evaluat informează fără întârziere Comisia și celelalte state membre cu privire la măsurile imediate de remediere luate sau planificate. În paralel, Comisia informează organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii menționate la articolul 7 cu privire la deficiența gravă în vederea asigurării de către acestea a unui posibil sprijin către statul membru evaluat.

(2) Raportul de evaluare elaborat în conformitate cu articolul 20 alineatele (1), (2) și (3) include în primul rând constatările care conduc la stabilirea unei deficiențe grave. Titlul și concluzia raportului de evaluare indică în mod clar faptul că a fost constatată o deficiență gravă sau au fost constatate deficiențe grave. Acesta este însoțit de proiecte de recomandări, inclusiv privind măsuri de remediere imediate. Comisia transmite proiectul de raport de evaluare statului membru evaluat în termen de două săptămâni de la încheierea activității de evaluare.

Statul membru evaluat își prezintă observațiile cu privire la proiectul de raport de evaluare în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea acestuia. La cererea statului membru evaluat, are loc o reuniune de redactare, în termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la primirea observațiilor din partea statului membru evaluat.

(3) Pe baza unor motive imperative de urgență justificate în mod corespunzător legate de deficiența gravă, Comisia adoptă raportul de evaluare în termen de cel mult șase săptămâni de la încheierea activității de evaluare prin intermediul unui act de punere în aplicare imediat aplicabil, în conformitate cu procedura menționată la articolul 30 alineatul (3). Comisia transmite raportul de evaluare Parlamentului European.

(4) În lumina constatărilor, echipa elaborează recomandări de măsuri de remediere menite să soluționeze deficiența gravă identificată în raportul de evaluare.

În termen de șase săptămâni de la adoptarea raportului de evaluare, Comisia prezintă Consiliului raportul de evaluare, însoțit de o propunere privind recomandări de măsuri de remediere menite să soluționeze deficiențele grave identificate în cursul evaluării și de o prezentare a priorităților pentru punerea lor în aplicare.

Consiliul adoptă recomandările în termen de o lună de la primirea propunerii.

Consiliul transmite recomandările Parlamentului European și parlamentelor naționale.

Consiliul stabilește termene proporționale pentru punerea în aplicare a recomandărilor referitoare la o deficiență gravă și precizează frecvența raportării de către statul membru evaluat către Comisie și Consiliu cu privire la punerea în aplicare a planului său de acțiune.

(5) În cazul în care în urma unei vizite este scoasă în evidență o deficiență gravă care constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne în cadrul spațiului fără controale la frontierele interne sau deficiența gravă este identificată pe baza riscului existenței unei încălcări sistematice a drepturilor fundamentale, Comisia informează imediat Parlamentul European și Consiliul în acest sens.

Consiliul discută de urgență chestiunea și depune eforturi pentru a adopta printr-un act de punere în aplicare, pe baza unei propuneri a Comisiei și în termen de două săptămâni de la primirea acesteia, recomandări care stabilesc măsurile adecvate pentru remedierea sau limitarea impactului deficienței grave asupra ordinii publice sau a securității interne în cadrul spațiului fără controale la frontierele interne sau pentru remedierea sau limitarea încălcării sistematice a drepturilor fundamentale. Decizia Consiliului de adoptare a recomandărilor nu aduce atingere articolului 29 din Regulamentul (UE) 2016/399 și nici articolului 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1896.

Consiliul transmite recomandările Parlamentului European.

(6) Statul membru evaluat prezintă Comisiei și Consiliului planul său de acțiune în termen de o lună de la adoptarea recomandărilor. Celelalte state membre sunt invitate să prezinte observații cu privire la planul de acțiune. Comisia transmite planul de acțiune Parlamentului European.

După consultarea echipei care a desfășurat activitatea de evaluare, Comisia prezintă statului membru evaluat o analiză a caracterului adecvat al planului de acțiune în termen de două săptămâni de la transmiterea acestuia. În cazul în care Comisia nu consideră că planul de acțiune este adecvat, statul membru evaluat înaintează un plan de acțiune revizuit în termen de două săptămâni de la primirea analizei.

Comisia prezintă analiza planului de acțiune Consiliului și o transmite Parlamentului European.

Statul membru evaluat prezintă Comisiei și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a planului său de acțiune, până când Comisia consideră că planul de acțiune este pus în aplicare integral.

(7) Pentru a verifica progresele înregistrate în punerea în aplicare a recomandărilor referitoare la deficiența gravă, Comisia organizează o nouă vizită, care urmează să aibă loc în termen de cel mult un an de la data activității de evaluare.

Echipa întocmește, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1), un proiect de raport privind noua vizită, în care evaluează progresele înregistrate în punerea în aplicare a recomandărilor Consiliului și concluzionează dacă deficiența gravă a fost remediată.

Comisia adoptă, prin intermediul unui act de punere în aplicare, un raport privind noua vizită. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 30 alineatul (2). Comisia prezintă Consiliului raportul privind noua vizită.

(8) Consiliul își poate exprima poziția cu privire la raportul privind noua vizită și, după caz, poate invita Comisia să prezinte o propunere privind recomandări de măsuri de remediere a deficienței grave persistente identificate în raportul privind noua vizită. În acest caz, se aplică alineatele (6) și (7).

(9) Atunci când Comisia consideră că planul de acțiune poate fi închis, aceasta organizează o vizită de verificare și informează Consiliul cu privire la rezultatul acesteia. Comisia informează, de asemenea, Parlamentul European că planul de acțiune poate fi închis.

Pe baza unei propuneri a Comisiei și ținând seama de rezultatul vizitei de verificare, Consiliul adoptă o decizie de punere în aplicare prin care aprobă închiderea planului de acțiune.

Articolul 23

Dispoziții specifice referitoare la evaluările pentru prima dată

(1) În lumina constatărilor, raportul de evaluare întocmit în urma unei evaluări pentru prima dată în conformitate cu articolul 20 alineatele (1)-(4) este însoțit de proiecte de recomandări de măsuri de remediere.

Comisia prezintă Consiliului o propunere de adoptare a recomandărilor în cauză în termen de cel mult patru luni de la încheierea activității de evaluare.

(2) Consiliul adoptă recomandările. Acesta poate stabili termene pentru punerea în aplicare a recomandărilor specifice.

Consiliul transmite recomandările Parlamentului European și parlamentelor naționale.

(3) Statul membru evaluat prezintă Comisiei și Consiliului un plan de acțiune pentru punerea în aplicare a tuturor recomandărilor.

După consultarea echipei care a desfășurat activitatea de evaluare, Comisia prezintă statului membru evaluat o analiză a caracterului adecvat al planului de acțiune în termen de o lună de la prezentarea acestuia.

În cazul în care Comisia nu consideră că planul de acțiune este adecvat, statul membru evaluat înaintează un plan de acțiune revizuit.

Statul membru evaluat prezintă Comisiei și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a planului de acțiune la fiecare șase luni de la data notificării primirii analizei.

(4) În cazul în care raportul de evaluare concluzionează că statul membru evaluat nu îndeplinește condițiile necesare pentru aplicarea acquis-ului Schengen, Comisia organizează una sau mai multe noi vizite.

Echipa întocmește, în conformitate cu articolul 20 alineatele (1)-(4), un raport privind noua vizită în care evaluează progresele înregistrate în punerea în aplicare a recomandărilor Consiliului.

Comisia adoptă, prin intermediul unui act de punere în aplicare, raportul privind noua vizită. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 30 alineatul (2). Comisia prezintă raportul privind noua vizită și, dacă este cazul, o propunere de recomandări ale Consiliului, spre adoptare de către Consiliu prin intermediul unei decizii de punere în aplicare.

(5) Atunci când consideră că planul de acțiune poate fi închis, Comisia organizează o vizită de verificare înainte de închiderea planului de acțiune.

Comisia informează Parlamentul European și Consiliul despre rezultatele vizitei de verificare. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul că planul de acțiune poate fi închis.

Pe baza propunerii Comisiei și ținând seama de rezultatul vizitei de verificare, Consiliul adoptă o decizie de punere în aplicare prin care aprobă închiderea planului de acțiune.

(6) Statele membre în privința cărora a fost adoptată o decizie a Consiliului care prevede că dispozițiile acquis-ului Schengen urmează să li se aplice integral sunt evaluate în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) litera (a) în termen de cel mult un an de la data aplicării integrale a acquis-ului Schengen în statul membru respectiv. Programul anual de evaluare se actualizează în acest scop.

Articolul 24

Dispoziții specifice referitoare la evaluările tematice

Evaluărilor tematice li se aplică articolul 23 alineatele (1), (2) și (3).

În cazul în care evaluarea tematică identifică o deficiență gravă, se aplică articolul 22.

CAPITOLUL V

GUVERNANȚA SCHENGEN ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 25

Raportarea către Parlamentul European și Consiliu

Comisia prezintă anual Parlamentului European și Consiliului un raport cuprinzător privind evaluările efectuate în temeiul prezentului regulament în cursul anului precedent. Raportul respectiv se publică.

Raportul menționat la primul paragraf conține informații privind evaluările efectuate în cursul anului anterior, privind funcționarea grupului de rezervă de experți, inclusiv privind disponibilitatea experților statelor membre, privind concluziile desprinse în urma evaluărilor respective și stadiul măsurilor de remediere luate de statele membre. Raportul respectiv, pe baza rezultatelor evaluărilor și activităților de monitorizare desfășurate în temeiul prezentului regulament, identifică problemele comune, bunele practici și soluțiile inovatoare, în vederea îmbunătățirii punerii în aplicare a acquis-ului Schengen. Raportul ține seama de sinergiile cu alte instrumente și mecanisme de monitorizare pentru a spori nivelul de conștientizare cu privire la funcționarea spațiului fără controale la frontierele interne.

Comisia transmite raportul menționat la primul paragraf parlamentelor naționale fără întârziere. Consiliul examinează raportul, ținând seama de contribuția evaluărilor la funcționarea spațiului fără controale la frontierele interne.

Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cel puțin de două ori pe an cu privire la stadiul punerii în aplicare a planurilor de acțiune elaborate de statele membre. În special, Comisia furnizează informații cu privire la analizele sale referitoare la caracterul adecvat al planurilor de acțiune și la rezultatul noilor vizite și al vizitelor de verificare, precum și observațiile sale în cazul în care s-a constatat o lipsă considerabilă de progrese în ceea ce privește punerea în aplicare a unui plan de acțiune.

*Articolul 26***Ghidul de evaluare Schengen**

Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre, stabilește și, dacă este necesar, actualizează orientările referitoare în special la:

- (a) responsabilitățile în materie de formare ale experților, ale reprezentanților Comisiei și ale observatorilor;
- (b) activitățile pregătitoare pentru evaluări;
- (c) efectuarea de vizite, inclusiv vizite neanunțate;
- (d) desfășurarea evaluărilor și a activităților de monitorizare, inclusiv prin intermediul chestionarului sau, în mod excepțional, prin alte metode la distanță;
- (e) procesul de redactare și includerea materialelor documentare și digitale în rapoartele de evaluare;
- (f) procedura privind acțiunile ulterioare; în special în ceea ce privește noile vizite și vizitele de verificare;
- (g) sinergiile cu alte evaluări și activități de monitorizare;
- (h) aspectele logistice și financiare legate de organizarea evaluărilor și a activităților de monitorizare;
- (i) verificarea activităților organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii în măsura în care acestea exercită anumite funcții în numele statelor membre pentru a contribui la aplicarea operațională a dispozițiilor acquis-ului Schengen.

*Articolul 27***Reexaminare**

Comisia reexaminează aplicarea prezentului regulament și prezintă un raport Consiliului în termen de șase luni de la adoptarea tuturor rapoartelor privind evaluările vizate de primul program multianual de evaluare adoptat în conformitate cu prezentul regulament. Reexaminarea respectivă vizează toate elementele prezentului regulament, inclusiv funcționarea procedurilor de adoptare a actelor în temeiul mecanismului de evaluare. Comisia prezintă raportul Parlamentului European fără întârziere.

*Articolul 28***Informații sensibile**

- (1) Membrii echipei, observatorii și experții stagieri consideră drept confidențiale orice informații pe care le obțin în cadrul îndeplinirii sarcinilor lor.
- (2) Nivelul de clasificare este acela de „sensibil neclasificat” în conformitate cu Decizia (UE, Euratom) 2015/443. Acestea sunt clasificate drept „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” în sensul Deciziei (UE, Euratom) 2015/444 în cazul în care o astfel de clasificare este necesară în temeiul articolului 5 alineatul (3) din decizia menționată sau în urma unei cereri justificate în mod corespunzător formulate de statul membru evaluat.

Comisia hotărăște, după consultarea statului membru în cauză, care parte din raportul de evaluare poate fi făcută publică.

- (3) Transmiterea și gestionarea informațiilor și a documentelor clasificate în sensul prezentului regulament se efectuează în conformitate cu normele de securitate aplicabile. Aceste norme nu împiedică punerea informațiilor la dispoziția Parlamentului European și a organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii menționate la articolul 7.

*Articolul 29***Condițiile pentru participarea Irlandei**

- (1) Experții din Irlanda participă numai la evaluarea acelei părți a acquis-ului Schengen la care Irlanda a fost autorizată să participe.

- (2) Evaluările se referă numai la aplicarea eficace și eficientă de către Irlanda a părții din acquis-ul Schengen la care a fost autorizată să participe.
- (3) Irlanda participă la adoptarea recomandărilor Consiliului numai în ceea ce privește partea din acquis-ului Schengen la care a fost autorizată să participe.

Articolul 30

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- În cazul în care comitetul nu emite un avis, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.

Articolul 31

Dispoziții tranzitorii

- (1) Primul program multianual de evaluare și primul program anual de evaluare în temeiul prezentului regulament se stabilesc până la 1 decembrie 2022 și încep la 1 februarie 2023.
- Primul program multianual de evaluare în temeiul prezentului regulament ține seama de evaluările deja efectuate în cadrul celui de al doilea program multianual adoptat în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 și este elaborat ca o continuare a programului respectiv.
- (2) Chestionarul standard adoptat în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 se utilizează până la stabilirea chestionarului standard prevăzut la articolul 14 din prezentul regulament.
- (3) Pentru evaluările efectuate înainte de 1 februarie 2023, adoptarea rapoartelor de evaluare și a recomandărilor se efectuează în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1053/2013. Acțiunile ulterioare și activitățile de monitorizare a acestor evaluări, începând cu prezentarea planurilor de acțiune, se desfășoară în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 32

Abrogare

Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 se abrogă de la 1 octombrie 2022, cu excepția dispozițiilor privind adoptarea rapoartelor de evaluare și a recomandărilor, care se aplică până la adoptarea rapoartelor de evaluare și a recomandărilor menționate la articolul 31 alineatul (3) din prezentul regulament.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

Articolul 33

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 octombrie 2022.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Luxemburg, 9 iunie 2022.

Pentru Consiliu
Președintele
É. DUPOND-MORETTI

ANEXĂ

Tabel de corespondență

Regulamentul (UE) nr. 1053/2013	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatele (1) și (2)	Articolul 1 alineatele (1) și (2)
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 15 alineatul (2)
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	Articolul 3
-	Articolul 4
-	Articolul 5
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (3)
Articolul 4 alineatele (2) și (3)	Articolul 6
Articolul 8	Articolul 7
Articolul 7	Articolul 8
-	Articolul 9
-	Articolul 10
-	Articolul 11
Articolul 5	Articolul 12
Articolul 6	Articolul 13
Articolul 9	Articolul 14
Articolul 12	Articolul 15 alineatul (1)
Articolul 12	Articolul 16
-	Articolul 17
Articolulele 10 și 11	Articolul 18
Articolul 13	Articolul 19
Articolele 14 și 15	Articolul 20
Articolul 16	Articolul 21
-	Articolul 22
-	Articolul 23
-	Articolul 24
Articolul 20	Articolul 25
-	Articolul 26
Articolul 22	Articolul 27
Articolul 19	-
Articolul 17	Articolul 28
Articolul 18	Articolul 29
Articolul 21	Articolul 30
Articolul 23	Articolul 31
Articolul 23	Articolul 32
Articolul 24	Articolul 33